

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 213. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-palladius04val-shoot-idm140034109631776/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

Sustru ingen straff faa/ Ja min Ven/ Kunde du betencke hendis sag ræt/ da er hun ydermere straffit aff Gud/ for vaare Sorelders Synd/ saa at hendis gandske leffnit/ er mere en strøbelighed och siugdom end sørlighed och farsphed/ Ja hun skal tidere gaa i døden end du skal/ oc megit ont lide &c. 5
 Forhaabendis at hun hører io || Guds Ord/ oc end besynder- 12
 lige tage disse ord til herte.

Du Danne Quinde vilt io saa stille dit herte/ mund och gerninger emod din fære hosbonde/ ath du skulde langt helder være død oc ligge i feregaarden/ end du skulde fortørne din 10
 hosbonde/ met it ord/ aff vitterligt mod/ saa langt skal det være der fra/ at du skal staa hannem vdi Næsen som sinnep/ eller være hannem whørig och wlydig faar/ det gør ingen danne Quinde/ Scriften siger/ at du skal tide din hosbonde oc være hannem hørrig oc lydig. 15

Saa hørre i nu baade tit oc offte/ at Eders hierter skulle brende vdi en Ræt Ectestabs Tro/ ind til huer Eders døde dag at i haffue it huff/ it bord/ en seng tilfammen/ æde oc dricke/ Lee oc græde/ lide ont oc gaat tilfammen/ løffte oc lette huer anden/ huilken der ligger 20
 paa sin sotte seng/taget nu vaare paa/som eder ligger mact paa.||
 Først paa det/ at eders Sogneprest faar icke Bands sag 12
 met eder/ om i søre it wsticckeligt oc wtilbørligt leffnit/ Gud til fortørnelse oc eders Nabo oc genbo til forargelse/ som de mue icke helder tie met saadant saalck/ vden de ville bliffue 25
 fordømte met dem/ oc bør dem at være Sognepresten at/ huilcke saadanne ere/ ellers er den saa god der holder som den der flaar/ oc der pleyer end tit at komme ild vdi en mands huff/ vdaff hans Nabois huff/ oc de som bo haff saadant saalck/ pleyer end vnder tiden/ at saa en benling aff huden 30
 met. Derfaare er det tid paa/ at de giffue saadanne tilfende faar Sognepresten/ paa det at Guds fortørnelse oc Mennisckens forargelse kunde borttagis.

Saar det andet skulle i vende aff saadant it wsticckeligt leff-

nit/ oc saa derfaare/ at i Kunde haffue it gaat vidnisbyrd aff
 Nabo oc genbo/ naar de bære eders lig til graffue/ Thi da vil
 det først vogne met dig for alffuere/ huorlunde dine Fleder
 haffue staait skaarne om dig her vdi Verden. It Menniske ||
 c 37 5 følger efon it ord/ fra denne Verden/ huad helder det er ont
 eller gaat. Det er da ilde leffuit/ naar de flappe effter met
 Skullen/ och dine Naboer och genboer staa hoss din graff oc
 ere glade/ at de ere bleffne vdaff met dig.

Saar det tredie Skulle i rette och bedre Eders leffnet/ paa
 10 det/ i Skulle icke komme i liffs och siels fare. Thi Gud lader
 ingelunde saadant være wstraffit/ vden der raadis bod paa/
 icke aleniste emod din Hustru/ Børn/ Naboer oc neste/ met it
 Christeligt leffnit oc omgengelse/ Men aldermest emod Gud
 selfue och Eders Siælesørgere/ met Eders Gudfrøctighed/
 15 at søge til Kircke/ høre Guds ord/ gaa til Sacramentit/ loffue
 och tæcke Gud/ holde Eders Børn til det samme/ som gode
 Christne bør at gøre/ paa det dine wskyldige Børn skulle icke
 nyde dig ont at/ och høre dig ved deris Brød/ naar du est død
 oc ligger i Jorden/ Thi Sønen drager gerne sin faders Sko
 c 37 20 paa/ Leffuer for di Gudfrøctelige oc erlige/ Gud til ære || oc
 eders Børn til it gaat exempel oc efftersium/ saa at Eders
 hjerter skulle brende vdi en stadig tro til Jesum Christum al
 den stund i leffue i Verden/ saa at i haffue en tro/ en Daab/
 en Gud/ en Selligaand/ en Kircke/ en Predikestol/ Sunt oc
 25 Altere/ en Sogneprest och Sogndegn til haabe/ at huer mand
 fand sige eder at være thu gode Christne saalck tillsammans/
 først i Troen til Gud/ saa i en Ecteskabs tro til din Hustru
 oc der til met i tro oc loffue til Nabo och genbo/ at du ingen
 liuer paa/ ingen stielet fra/ ingen gøre andet skel/ end som du
 30 vilt haffue aff dem/ at naar de legge dig da ned i Jorden/ da
 staa dine Naboer hoss din graff oc græde saa bitterlige/ oc
 saa amodelige for dig/ och sig til huer andre/ O Herre Gud
 naade oss/ at wi miste saadanne Naboer/ huilcke gode Naboer
 vaare de/ huor vel de forligtis/ aldrig hørde saalck nogit vid-
 35 under aff dem/ gode magsomme Naboer/ de lonte oss/ de bor-
 gede oss. Gud giffue at de maatte haffue leffuit met oss/ wi

faar icke saa gode Naboer igen || som de vaare. Er det icke vel 4
 leffuit? Monne en Gidaare faa saadant it vidnisbyrd? Monne
 mand icke helder faa at høre effter hans død/ gamel vaar hand
 nock/ det haffde været bedre/ at hand haffde været bortte faar
 p Nar siden/ huilcken en Karns mand vaar hand i sit Hus/ 5
 huor tit maatte hans Sustru nøgen op aff sin seng oc vd til
 Naboer/ naar hand kom drucken hiem om natten/ Gud være
 loffuit at hand er bortte/ det er saa ilde leffuit/ naar alle bede
 hannem ont/ den sten bliffuer snart vaad/ der huer mand spyt-
 ter paa. Derfaar stikker saa eders leffnit/ at i Funde 10
 altid haffue it gaat vidnisbyrd/ der til giffue
 eder Gud sin naade ved Jesum
 Christum Amen ||

